

הילד ישן - שעת"ים אחרי שאביו נלכד ונעצר - ואמו מספרת את סיפורה

"בעלי, הרוצח!"

מבולבל. היה נדמה לו שכולם רודפים אחריו ומשקרים אותו. גם לי היה איתו קשה נורא. ככה זה. מה לעשות.

אחרי שאלי הכיר אותי הוא החליט ל- היות בן-אדם. מתי שהוא סיפר לי את כל המיקרים האלה, הוא נשבע שכבר עכשיו יהיה בן-אדם טוב. אבל השבוע והמילה שלו היא לא מילה. רק אחריה ידעתי כמה הוא משקר, ושכלל לא חשוב לו שום דבר הוץ מעצמו.

בהתחלה היה יופי. הוא היה עוזר לי להכין אוכל, ואפילו רוחץ את הצלחות מה שהיינו גומרים לאכול. מתי שאני הייתי עייפה, הוא אפילו היה עושה ספורי נזיה. אבל אחרי כמה זמן הכל נהפך. כמו שאומרים: הגלגל התהפך. אז רק התחלתי לראות מה באמת הפרצוף האמיתי שלו. ב- חיי חבל שהתחנתני איתו.

★ ★ ★

עם הראש אל הקור

הוא ניסה להיות בסדר, והתחיל לעבוד וללמוד בוולקן. הוא עבד שם איוה שמונה חודשים והיה מרויח 80 לירות לחודש למה שהוא היה מתלמד. אחרי ש- הוא למד הוא קיבל סוג ד', ועבד שם בסך הכל אולי איוה שנתיים. אבל גם משם זרקו אותו בסוף, למה שהוא היה רב עם כל החברים שלו בעבודה, והיה עושה ויכוחים עם המנהלים שלו.

אחרי שפיטרו אותו הוא היה עושה לי הרבה צרות. בינתיים גם נולדו לנו ילדה וילד. אלישבע שהיא כיום בת שש, ואלי- שז הוא כיום בן - חמש.

אז הוא כבר בכלל לא עזר לי בבית. אלי תמיד היה אומר לי שאין לו פה בקריית-שמונה עבודה, והוא הולך לחיפה למה שם הוא ימצא עבודה. אני הייתי אז כבר עם שלושה ילדים ורצייתי שהוא ישאר בבית אפילו שהוא כבר עשה לי רק רע. ביקשתי ממנו שהוא ישאר מתי שהוא ארו את המזוודות, אז הוא תפס אותי ונתן לי דחיפה בכל הכות שלו, והפיל אותי עם (המשך בעמוד 20)

כסף בשביל שיהיה לו לבלות. הוא היה מזמין את כל החברים שלו לסרטים והם היו עושים שמח בכסף הזה.

מתי שהוא עלה לארץ, הוא תיכף נכנס לקיבוץ, והיה לו שם רע. הוא היה רב תמיד עם האנשים, ועושה איתם ויכוחים. בקיבוץ ראו שהוא לא בסדר, אז הוא הפסיק להיות שם.

הוא יצא מהקיבוץ, והיה בלי עבודה, והתחילו כל הצרות שלו עם המשטרה. הוא נעצר אז בנסיון לרצח אחרי שדקר חבר שישן איתו. במזלג הוא דקר אותו. אלי אמר שהמשטרה החליפה לו את האשמה למה שזה היה מתוך ריב. השופט נתן לו אז 6 חודשים מאסר-על-תנאי.

אחרי המיקרה הזה הוא כבר היה קצת

יהיה לו אבא. אז אמרתי ליצחק שאני מוכנה להכיר את אלי.

יצחק הביא את אלי אלי הביתה. אלי היה אלי כליכך נחמד וטוב, עד שהרגשתי שהוא יהיה הבעל והאבא הכי טוב. גם בשביל הילד, גם בשביל הילדים החוששים שאנחנו נעשה. כל פעם שהיה לי זמן - הייתי יוצאת עם אלי. הוא היה האיש הכי טוב. כל דבר שרצייתי, היה קונה לי. מתי שהייתי רוצה לשבת באיזה בית-קפה, הוא היה מוזן לי את הכסף, ונתן לי לשבת ואחריכך יושב. או, בימים ההם, הוא אף פעם לא היה אומר לי לא.

הוא היה מספר לי איך היה ילד קטן במרוקו, וכל פעם הוא גם היה עושה לי אמא שלו החורגת צרות, וגונב ממנה

כ, עלי הוא רוצח. בהתחלה לא יכלתי אפילו להאמין שהוא כזה, אבל אחריכך, כשזוכרתי כי התנהגות שלו, כמשך השנים שי- אנחנו ביחד, הכנתי."

בתיה עמאר, בת 32, אם לארי בעה ילדים, הנמצאת בחודש ה- שלישי להריונה, סיפרה אודות בעלה, הרוצח המטורף מקריית-שמונה:

זה היה יום רגיל כל כך! אחרי הצהריים עמדתי לי בתור, בקופת-חולים. כי הרגשתי לא טוב בבוקר, מן ההריון ואלי דאג לי מאד, והציע שאגש למרפאה.

כמו שעמדתי בתור, ראיתי פתאום עוד שני אנשים נכנסים לקופת-חולים, אחד מהם היה צעיר אולי בן 25, והשני היה יותר מבוגר אולי בן 35. ראיתי אותם שיש להם הרבה דם על החולצה והידיים. שניהם, הפצועים האלה, תיכף נכנסו לי רופא שהגיש להם עזרה-ראשונה. רצייתי לדעת מה קרה להם, למה כל פעם שאני רואה פצוע אני חושבת שזה מתאונת ערו- דה. למה? כי הבעל הראשון שלי מוריס ארבל נהרג בתאונת עבודה לפני איוה שבע וחצי שנים.

שאלתי את הצעיר שיצא מהמרפאה איך הם נפצעו, והוא ענה: "משוגע אחד יר- דה על כל האנשים."

קריית-שמונה זה מקום קטן. כולם מכי- רים את כולם. אז שאלתי כמובן מי זה. הוא אמר לי שזה אחד שקוראים לו אלי עמאר.

נעשה לי חושך בעיניים. אין כאן אף אחד אחר שקוראים לו אלי. ידעתי שזה בעלי.

★ ★ ★

נסיון לרצח במזוג

את אלי בכלל הכרתי במיקרה. זה היה אולי איוה חצי שנה אחרי שהבעל שלי נהרג. האח שלו יצחק, שהוא שוטר במשטרה, אמר לי שהוא רוצה להכיר לי את האח שלו. הייתי לבד עם הילד שלי שמשון, שהוא עכשיו בן תשע, ורצייתי שי-

הזוג המאושר

אלי ובתיה עמאר, זמן קצר לאחר נישואיהם. אלי נשא את בתיה לאשה לפני שבע שנים, שנה לאחר שבעלה הראשון, מוריס, נהרג בתאונת-עבודה. מאוחר יותר, כשנעצר אלי בעוון זיוף כרטיסי פיס, הסכים השופט לשחרר אותו ולא לשלוח אותו למאסר-בפועל, רק משום שהתרשם מאשתו.